

DOM

afsagt den 20. januar 2022

Rettens nr. 1-792/2021

Politiets nr. 2200-84266-00001-20

Anklagemyndigheden
mod

Tiltalte ApS
cvr-nummer

Anklageskrift er modtaget den 24. november 2021.

Tiltalte ApS er tiltalt for overtrædelse af

databeskyttelseslovens § 8, stk. 4, jf. stk. 3, jf. § 41, stk. 2, nr. 1 jf. stk. 6, jf. stk. 3 jf. databeskyttelsesforordningens artikel 83, stk. 2, og stk. 5, litra a, jf. stk. 9,

ved den 19. og 20. juli 2018 uberettiget har videregivet oplysninger om strafbare forhold om forurettede, idet direktør på vegne af Tiltalte ApS i e-mails af 19. og 20. juli 2018 oplyste to af Tiltalte ApS' kunder - Kunde 1 og Kunde 2 - om, at forurettede var blevet bortvist med omgående virkning og meldt til politiet bl.a. for mandatsvig, ligesom en nærmere beskrivelse af måden, hvorpå svindlen var foregået, var beskrevet, og det endvidere fremgik, at forurettede havde erkendt forholdet, og at der muligt var svindlet for et beløb på mellem 120.000 kr. og 450.000 kr., uagtet at hensynet til Tiltalte ApS interesser for videregivelse af de strafbare oplysninger ikke klart oversteg hensynet til forurettedes interesse i hemmeligholdelse af oplysningerne.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bøde på 400.000 kr.

Tiltalte virksomhed har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Der er afgivet vidneforklaring af direktør, person 1 og forurettede.

Direktørs forklaring er i retsbog for den 13. januar 2022 gengivet

således:

”Vidnet [redacted] direktør [redacted] har forklaret, at det er korrekt, at han på vegne af tiltalte virksomhed sendte e-mailen af 19. juli 2018 til [redacted] kunde 1 [redacted] og e-mailen af 20. juli 2018 til [redacted] kunde 2 [redacted]. Han sendte mailene med henblik på at indhente dokumentation og for at belyse omfanget af den svindel, [redacted] forurettede [redacted] havde begået. Han ønskede at finde ”the smoking gun”, som kunne opstarte efterforskningen hos politiet. Tiltalte virksomhed opkøbte [redacted] forurettedes materiefirma [redacted] i 2016. [redacted] forurettede [redacted] blev herefter ansat som leder for [redacted] materiel [redacted] afdelingen. I købekontrakten mellem parterne blev der endvidere indsat en konkurrenceklausul for [redacted] -forurettede (F) [redacted] om, at [redacted] (F) [redacted] ikke i 5 år efter salget af sin virksomhed, måtte beskæftige sig med [redacted] materiel [redacted] arbejde på Bornholm. Det første år [redacted] (F) [redacted] var ansat gik fint, men det var som om, at det begyndte at gå skævt efter, at [redacted] (F) [redacted] fik udbetalt en bonus, han ikke var tilfreds med. [redacted] (F) [redacted] var i en periode svær at få kontakt til, og da det blev kendt for vidnet, at [redacted] (F) [redacted] arbejdede fuld tid i en anden virksomhed [redacted] Virksomhed A/S (VirK1) [redacted] om natten, indgik vidnet og [redacted] (F) [redacted] s en forligsmæssig løsning, hvor [redacted] (F) [redacted] fik et opsigelsesvarsel på 3 måneder frem for 6 måneder. Vidnet blev kort tid efter opsigelsen bekendt med, at der var en del [redacted] materiel [redacted] andre steder end, hvor [redacted] (F) [redacted] har oplyst. Vidnet blev endvidere bekendt med, at der gik rygter i branchen om, at man kunne leje [redacted] materiel [redacted] sort hos [redacted] forurettedes [redacted] firma eller i hvert fald til en gunstig pris. Vidnet kontaktede på den baggrund en række samarbejdspartnerne for at finde ud af, hvor galt det stod til. Vidnet fik på den måde fundet frem til 10 fakturer, som var faktureret af [redacted] forurettede [redacted] til sit eget [redacted] materiel [redacted] firma. [redacted] Kunde 1 [redacted] sendte de 8 ud af 10 fakturaer. [redacted] K 2 [redacted] hørte vidnet aldrig fra. [redacted] Forurettede [redacted] blev politianmeldt den 11. juli 2018 og blev bortvist fra tiltalte virksomhed den 13. juli 2018. Vidnet var derfor nødt til at understrege sagens alvor ved at skrive, som han gjorde til [redacted] Kunde 1 [redacted] og [redacted] Kunde 2 [redacted], om at [redacted] forurettede [redacted] blandt andet havde erkendt forholdet, og hvor stort et omfang, der kunne være svindlet for. Vidnet vidste godt, at det ikke var rigtigt, at [redacted] forurettede [redacted] havde erkendt sig skyldig. De 10 fakturerer er de eneste, der kom frem i lyset i sagen og som dannede grundlag for den senere straffesag, hvor [redacted] forurettede [redacted] i oktober 2019 blev dømt for mandatsvig. Politiet kom ikke i besiddelse af øvrige fakturaer, hvorfor det viste sig at have været af afgørende betydning, at vidnet havde skaffet de pågældende fakturaer. Vidnet ønskede ikke at skade [redacted] (F) [redacted] med mailene. Vidnet sendte udelukkende mailene for at sikre sin egen virksomhed og klarlægge omfanget af det mulige tab, der var lidt. Vidnet vidste ikke, han gjorde noget forkert ved at skrive, som han gjorde. Ellers havde han aldrig gjort det. Vidnet har ikke påvirket eller forhindret [redacted] forurettedes [redacted] muligheder for at få arbejde på Bornholm. Vidnet har ikke kontaktet virksomheden [redacted] Virk1 [redacted] eller Campus Bornholm. Så vidt vidnet er bekendt har [redacted] forurettede [redacted] fortsat sin [redacted] virksomhed, som han reklamerer med på Bornholmermarked. Det er i strid med den konkurrenceklausul, de aftalte i 2016, der først udløb i august 2021. Vidnet har dog aldrig gjort noget ved de pågældende reklamer eller

Kunde 2 = K 2

andet, da der ikke blev fastsat en sanktion i aftalen ved overtrædelse af klausulen."

Person 1s forklaring er i retsbog for den 13. januar 2022 gengivet således:

Person 1 har som vidne forklaret, at hun er ansat på kontoret i **Tiltalte ApS**. Det er korrekt, at de i sommeren 2018 havde en personalesag med **forurettede**, som var ansat. Hun var ikke med ind over afskedigelsen af ham, men hun blev gjort bekendt med den. I forbindelse hermed sendte hun, efter aftale med **direktør**, en mail til **Firma 1** **Firma 1** er der, hvor de køber alle deres **materiel**. **Forurettede** skulle ikke kunne handle på deres konto mere. **Tiltalte ApS** modtog fakturaer fra "**Forurettedes udlejning**", som var **forurettedes** firma, og som han havde udarbejdet under sin ansættelse **Tiltalte ApS**. De blev oplyst om, at der var sat noget **materiel** op ved **Virk 2**, som var sat forkert op. **Direktør** kørte til **Virk 2** og fandt ud af det ikke var dem, der havde opsat det, men at det var **forurettede**. De bad **Virk 2** om at sende fakturaerne til dem. Hun begyndte at lave sig et overblik over fakturaer som **forurettede** havde lavet og som blev betalt til ham, men som burde gå igennem **Tiltalte ApS**. Hun lavede en opgørelse for hvert firma. På den måde kunne hun se, hvor meget de var blevet snydt for. Foreholdt mails (sagens side 33-34) forklarede vidnet, at hun godt kan huske at have modtaget de to mails. Det var for at gøre samarbejdspartnere opmærksomme på, at **forurettede** havde sendt fakturaerne ud for egen vindings skyld. "

Forurettedes forklaring er i retsbog for den 13. januar 2022 gengivet således:

Forurettede har som vidne forklaret, at han tidligere har været ansat i **Tiltalte ApS**, som ejes af **direktør (D)**. I 2016 købte **(D)** vidnets virksomhed "**Udlejning**" og ansatte vidnet som daglig chef. Det gik fint til at starte med, indtil vidnet fandt ud af, at **(D)** snød ham for mange penge. I den forbindelse, sagde han til **(D)** at han jo havde selvstændig virksomhed ved siden af, og at han ville drive sin virksomhed samtidig med, at han var ansat. Vidnet havde rigtig mange timer til gode. Efter nogle uoverensstemmelser sendte **(D)** og **(P1)** nogle mails ud til alle vidnets samarbejdspartnere og arbejdspladser, hvori vidnet blev svinet til. De havde skrevet, at vidnet havde stjålet og bedraget for mellem 120.000-440.000 kr., samt at vidnet havde erkendt over for politiet. Han var på daværende tidspunkt slet ikke blevet afhørt af politiet. Han meldte det til Datatilsynet, da han synes det var under bæltestedet. Efterfølgende har han kunnet konstatere, at **(D)** har smadret hele hans tilværelse på Bornholm med de falske udsagn. Han kan intet arbejde få og kan heller ikke få gang i sin egen forretning. Han har måttet fraflytte Bornholm og er blevet skilt. Foreholdt mails (sagens side 33-34) forklarede vidnet, at det faktisk ikke var

Person 1 = (P1)

Kunde 1 og K2, som oplyste ham, om mailen hvori vidnet bliver omtalt, men Firma 1, som er hans leverandør, der oplyste ham herom. Vidnet kontaktede K2 for at høre, om der var hold i den omtale, han var blevet oplyst om. K2 sendte et udklip af den mail de havde modtaget fra Tiltalte ApS. Det er korrekt, at han i 2019 blev dømt for underslæb over for Tiltalte ApS. Han har ikke kunnet få arbejde siden 2018 eller få sin virksomhed til at løbe rundt. Han har boet i en kuffert siden 2018. Vidnet har ikke erkendt noget. Han havde arbejde hos Virksomhed A/S (Virk1) samtidig med, at han var ansat hos Tiltalte ApS. Han arbejdede 37 timer hos Virksomhed A/S (Virk 1) Da han blev fyret hos Tiltalte ApS, gik der ikke ret lang tid før han også blev fyret hos Virksomhed A/S (Virk 1) uden grundlag. Det var kun fordi (D) havde kontaktet Virksomhed A/S (Virk1) Han forsøgte at starte selvstændig i august 2021. Han har stadig CVR-nummeret, men det er ikke aktivt. Han har bopælsadresse på Bornholm, men han bor der ikke. Han er nu i materielbranchen i København. Han ønsker ikke at oplyse hvor i København, han arbejder. Han startede i arbejde den 3. januar 2022. Han er ansat som montør. Han har søgt flere stillinger i København som underviser, men hvor han ikke har kunnet blive ansat trods høj kvalifikation, da virksomhederne ikke kunne sende ham til Campus Bornholm for at undervise, da forskellige byggefirmaer på Bornholm havde oplyst til Campus, at hvis vidnet var underviser, så ville de ikke sende deres elever afsted.”

Der har været fremlagt årsrapporterne for tiltalte virksomhed for 2017/2018, 2018/2019, 2019/2020 og 2020/2021.

Tiltalte virksomhed er ikke tidligere straffet.

Retten's begrundelse og afgørelse

Skyldspørgsmålet

Direktør har forklaret, at han på vegne af tiltalte virksomhed skrev og fremsendte e-mails af 19. og 20. juli 2018 om forurettede til henholdsvis Kunde 1 og Kunde 2. Retten lægger på den baggrund til grund, at tiltalte virksomhed er dataansvarlig for den beskrevne behandling af oplysninger.

Retten finder, at de pågældende e-mails indeholder personoplysninger, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 1, og at fremsendelsen (videregivelsen) heraf udgør en behandling, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 2.

Efter forurettedes forklaring lægger retten til grund, at forurettede ikke havde givet samtykke til behandling af sine personoplysninger.

Videregivelse af de pågældende personoplysninger om strafbare forhold for en tidligere ansat, findes at være omfattet af reglerne i databeskyttelseslovens § 8, stk. 3, jf. stk. 4. Retten lægger herved vægt på, at der er tale om en politianmeldelse fra en arbejdsgiver, at oplysningerne vedrører strafbare forhold begået i forbindelse med ansættelsen, at det anføres, at forholdet er "erkendt", samt at der fremgår en uddybende beskrivelse af, hvordan det strafbare forhold er blevet begået. Der er således tale om oplysninger om et politianmeldt strafbart forhold, som for modtageren må fremstå underbygget.

Retten finder, at den detaljerede beskrivelse af anklagerne mod [REDACTED] [REDACTED] forurettede, herunder oplysningerne om, at [REDACTED] forurettede skulle have erkendt forholdet, og at beløbet kunne være mellem 120.000 til 450.000 kr., ikke var nødvendige for at varetage tiltalte virksomheds legitime interesse i at orientere virksomhedens samarbejdspartnere om, at [REDACTED] [REDACTED] forurettede ikke længere var ansat, hvorfor videregivelsen af oplysningerne ikke kunne ske med hjemmel i databeskyttelseslovens § 8, stk. 3, jf. stk. 4.

Det findes herefter ikke godtgjort, at videregivelsen af de nævnte strafbare oplysninger for at varetage private interesser klart oversteg hensynet til de interesser, som begrunder hemmeligholdelse for [REDACTED] forurettede. Det kan ikke føre til andet resultat, at [REDACTED] direktør har forklaret, at den efterfølgende straffesag mod [REDACTED] forurettede alene var baseret på de fakturaer, som tiltalte virksomhed på egen hånd indhentede fra sine samarbejdspartnere.

Herefter findes tiltalte virksomhed skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Bødefastsættelsen

Anklagemyndigheden har efter indstilling fra Datatilsynet nedlagt påstand om en bøde på 400.000 kr. Efter oplysningerne fra anklagemyndigheden og Datatilsynet er den omsætningsmæssige ramme bag skønnet over bødens størrelse baseret på tiltalte virksomheds omsætning i årsrapporten fra 2017/2018, hvor bruttofortjenesten for regnskabsåret var på 21.018.825 kr., og bruttofortjenesten for regnskabsåret 2016/2017, hvor bruttofortjenesten var på 23.894.243 kr., samt sagens øvrige omstændigheder.

Af artikel 83, stk. 4, og stk. 5, i databeskyttelsesforordningen fremgår, at bødefastsættelsen sker på baggrund af virksomhedens årlige omsætning i det foregående regnskabsår. Retten finder herefter, at bødestørrelsens fastlæggelse skal ske på baggrund af tiltalte virksomheds seneste regnskabsår efter gerningstidspunktet.

Retten har ved bødens fastsættelse endvidere lagt vægt på, at der er tale om en overtrædelse i forbindelse med behandling af personoplysninger i en særlig kategori, at der med vedtagelsen af databeskyttelsesloven er tilsigtet en væsentlig skærpelse af det hidtidige bødeniveau efter den tidligere gældende persondatalov, at videregivelsen er sket forsætligt, og den lidte skade for [redacted] **forurettede**, da videregivelsen under hensyn til oplysningernes karakter må antages at have påvirket [redacted] **forurettedes** arbejdsliv i nærmiljøet ud over den 5-årige konkurrenceklausul, som [redacted] **forurettede** var underlagt indtil august 2021.

Retten finder imidlertid, at der ved bødens fastsættelse som formidlende omstændigheder bør lægges vægt på, at der er tale om en førstegangsovertrædelse af databeskyttelsesforordningen, at sagen alene angår videregivelse af oplysninger vedrørende een person, at oplysningerne alene er videregivet til to samarbejdspartnere, og at tiltalte virksomhed havde en legitim interesse i at oplyse deres samarbejdspartnere om, at [redacted] **forurettede** ikke længere var ansat hos tiltalte virksomhed og således ikke kunne indgå aftaler på tiltalte virksomheds vegne, hvorfor videregivelsen af oplysninger om strafbare forhold alene havde karakter af manglende dataminimering, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 83, stk. 2.

Retten har ved bødens udmåling ikke fundet grundlag for at bringe straffelovens § 82, nr. 4, i anvendelse, uanset at databeskyttelsesloven først trådte i kraft kort tid før gerningstidspunktet. Retten har herved lagt vægt på, at privates uberettigede behandling og videregivelse af oplysninger om andre persons strafbare forhold tillige var strafbart forud for databeskyttelseslovens ikrafttræden, jf. § 70, stk. 1, nr. 1, jf. § 8, stk. 4 og 5, i den dagældende persondatalov.

Tiltalte virksomhed idømmes på denne baggrund en bøde på 100.000 kr., jf. databeskyttelseslovens § 8, stk. 4, jf. stk. 3, jf. § 41, stk. 2, nr. 1, jf. stk. 6, jf. stk. 3, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 83, stk. 2, og stk. 5, litra a, jf. stk. 9.

Thi kendes for ret:

[redacted] **Tiltalte ApS** skal betale en bøde på 100.000 kr.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

[redacted] **Dommer**